

A pedagógus-kutató Dr. Wild Katalin

– Dr. Wild Katalin, a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Német Tanszékének vezetője is átvehette a Parlamentben a kitüntetését. Hogy érzi magát most, hogy megkapta a Kisebbségért díjat?

– Csodálatos érzés! Nagyon örülök, hiszen azt gondolom, hogy egy ilyen magas kitüntetésben életében egyszer részesül az ember. Ilyenkor aztán felteszi magában a kérdést: miért éppen én? Mit tettem, amivel a kitüntetés kiérdemeltem? És tulajdonképpen azt is gondolom, hogy a díjat nem csupán én kaptam, hanem valamennyi kollégám, akivel együtt dolgozom a tanszéken. Éppen ezért szeretném is megköszönni munkájukat. Az én eredményeim a tanszék eredményei és sikerei is egyben és viszont, a tanszék eredményeiben megtalálhatók az én erőfeszitésemnek gyümölcsei is.

– Érdemeinek felsorolásakor elsősorban kutatói, oktatói és publikációs tevékenységét emelték ki? Melyiket szereti a három közül a legjobban?

– Nehezen tudnám szétválasztani a három területet, mert szívesen oktatok, élvezem a kutatómunkát és a publikálás pedig ehhez tartozik. Magam is hazai német családból származom, édesanyámmal német nyelvjárásban beszélünk otthon, ő a legkedvesebb adatszolgáltatóm is egyben, nagyon sok mindent kérdezek és hallok tőle, és ezeket az információkat azután felhasználom a munkámban is. (Édesanyjával közösen készült a Baranya megyei németek ételeit bemutató szakácskönyve is. A szerk.) A dél-magyarországi német dialektusokkal már mintegy huszonöt éve foglalkozom, ebben a témakörben három munkát is írtam. Múlt évben kandidáltam a harmadik témakörrel, mely az ausztriai német nyelv hatását vizsgálta a mi középnémet dialektusunkra. Írtam tankönyveket is és jó néhány tanulmányt a dialektológia és a néprajz témakörében. Egyik legfontosabb munkámnak azonban a német nemzetiségi pedagógusképzést tartom.

– Melyik a kedvenc témaköre?

– Valójában mindegyik témával szívesen foglalkoztam, de talán a jelenlegi munkám foglalkoztat most a legjobban, ez pedig az észak-német lexikális elemek integrációja a közép-német nyelvjárásban.

– A kisebbségi nyelvjárásokkal, néprajzzal csak úgy lehet foglalkozni, ha ehhez a témakörhöz valaki különleges módon közelít, talán nem elég a tudás és az akarat, hanem érzés is kell hozzá.

– Valóban. Azt gondolom, hogy az a tény, hogy a családban a mai napig őrzi a nyelvét, ápolja a hagyományokat, megünnepli a Baranya megyei németek ünnepeit, mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy az egyetemen a tanárképzésben, a kutatásaimban is szívesen nyúlok vissza ezekhez a gyökerekhez.

– Milyen tervei vannak a jövőben, mely területeket kutatja tovább?

– Van néhány terület, amelyen még folytathatom a kutatásaimat és a néprajzot illetően is vannak megkezdett gyűjtéseim, amelyeket folytatni, majd publikálni kívánok. Hogy konkrét példát is említsek, elég sok betlehemes játékot gyűjtöttem már össze és gyermekdalokat, versikéket is, amelyek a karácsonyi népszokások köréhez kapcsolódnak. Ezeket szeretném legközelebb feldolgozni és publikálni. Jelenleg éppen a kandidátusi munkámat rendezem sajtó alá, a címe így hangzik: A fuldai nyelvjárás komplex vizsgálata. Ezen kívül – több kollégámmal együtt – szülőfalum, Babarc (Bawarz) monográfiájának második kötetét dolgozunk, az első kötet már megjelent.

Remélem, 2001-ben a második kötet is napvilágot lát. A babarci németeknek ajánljuk a könyvet.

Arnold Krisztina

MEGHÍVÓ

A Magyar Kultúra Alapítvány és a Filantróp Társaság Barátság szerkesztősége tisztelettel meghívja Önt a

Hazai kisebbségek az ezredfordulón

című konferenciára 2001. február 16-án, délelőtt 10 órákor

a Magyar Kultúra Alapítvány Deák Termébe.

(Budapest, I. ker. Szentháromság tér 6.)

A tanácskozás ideje alatt megtekinthető a „1100 éves horvát-magyar kapcsolatok” című kiállítás.